

अन्तर्भाव पु० अन्तर्मध्ये भावः प्रवेशः । मध्यप्रवेशे ससदाय-
मध्यपाते । “आत्मानमात्मना विश्वदस्तीति व्यवदिश्यते
अन्तर्भावाच्च तेनासौ कर्मणा न सकर्मक” इति हरिका०
स्वविषयकज्ञानविषयत्वे च भवति च वङ्गमङ्गोधविषयत्वा-
दङ्गे वङ्गमदन्तर्भावः । अन्तःस्थोभावः । चित्तवृत्तिभेदे ।
अन्तर्भावना स्त्री अन्तःस्था व्यञ्जकचेष्टाकारादिरहिता
भावना । व्यञ्जकचेष्टादिभूत्ये चिन्तने ।

अन्तर्भावित लि० अन्तर+भू-णिच्-क्त । मध्यप्रवेशिते सस-
दायान्तर्भूतीकृते । “अन्तर्भावितसत्त्वं चेत् कारणं तदस-
त्त्वतः । नान्तर्भावितसत्त्वं चेत् कारणं तदसत्त्वतः” इति
खण्डनखण्डखाद्यम् । अव्यवहितपूर्ववर्तितया कार-
णस्य यत् सत्त्वसुररीक्रियते तस्य सत्त्वमस्ति न वा तस्य
सत्त्वस्वीकारे पुनस्तत्सत्त्वस्य सत्त्वस्वीकारेऽनवस्थापातः
ततश्च उत्तरत्वं एकस्य सत्त्वमनङ्गीकृत्यैव अनवस्था वारण्येय,
तथाच कारणसत्त्वेऽपि कृतः तथा नाङ्गीक्रियते । एवं च
विनापि सत्त्वं, तदङ्गीकृत्य कारणतास्वीकारे न कोऽपि
दोषोऽस्ति इति तदाशयः ।

अन्तर्भूत लि० अन्तर्मध्ये भूतः भू+क्त । मध्यस्थिते, अन्त-
र्गते च । “कालभावाध्वदेशानामन्तर्भूतक्रियान्तरेः । सर्वै-
रकर्मकैर्योगे कर्मत्वसुप्रजायते” इति हरिका० “एष वै
भगवान् विष्णुरन्तर्भूतः सनातन” इति पुरा० ।

अन्तर्मनस् लि० अन्तर्गतं बाह्यव्यापारभूत्यतया अन्तरेव
स्थितं मनो यस्य । व्याकुलचित्ते, समाहितमनस्ते च ।
दुःखितस्य हि बाह्यैरतदितरव्यापारभूत्यतया तत्प्रती
कारचिन्तनायान्तरेव मनसः स्थितत्वात् तथात्वम् समाधि-
स्थस्य तु बाह्यविषयपरिहारेण ध्येयात्ममात्रगोचरमन-
स्कृततया तथात्वमिति भेदः ।

अन्तर्मुख लि० अन्तःपरमात्मा सुखं प्रवेशद्वारं यस्य । बाह्य-
वस्तुपरिहारेण परमात्मविषयकतया प्रवेशयुक्ते चित्तादौ ।
अन्तरन्धरे सुखं यस्य । सुश्रुतोक्ते ज्ञणसावणसाधने शस्त्र
भेदे न० । “सूचोक्तुशपलाचोसुखशरीरोसुखान्तर्मुखलिङ्ग-
चकानि विस्त्रावणे” इति सुश्रुतम् । अन्तःकरणं अविद्या-
वृत्तिरूपं द्वारं सुखातुभवे यस्य । स्वरूपसुखातुभवहेतुना
अविद्यावृत्तिरूपान्तःकरणेन सुषुप्तौ आनन्दसुभवकारके
प्राज्ञास्थे जीवभेदे “आनन्दभुक् चेतोसुखः प्राज्ञः” इति
श्रुतौ प्राज्ञस्य आनन्दभोगे चेतोसुखत्वोक्त्या तथात्वम् ।
सुखस्य मध्यम् अव्ययी० । सुखस्य मध्ये इत्यर्थे अव्य० ।

अन्तर्मातृका स्त्री अन्तःस्था षट्चक्रस्था मातृका अकारादि-

वर्णाः । तन्त्रोक्तेषु षट्पञ्चस्थेषु अकारादिषु वर्णेषु । ते
च वर्णा अन्तर्मातृकान्यासशब्देऽनुपदं वक्ष्यन्ते ।

अन्तर्मातृकान्यास पु० अन्तःस्थाया मातृकाया न्यासः उच्चा-
रणपूर्वकं तत्तत्स्थानेषु न्यासः । अन्तस्थमातृकावर्णानां
स्मरणपूर्वकं तत्तत्स्थानेषु न्यासे । यथा “न्यासोऽय-
मान्तर” इत्युपक्रम्य “इष्टपत्राख्यजे कण्ठे स्वरान् षोडश
विन्यसेत् । द्वादशच्छदहृत्पद्मे कादीन् द्वादश विन्यसेत् ।
दशपत्राख्यजे नाभौ उकारादीन् षड् । आधारे चतुरोवर्णान्
न्यसेद्वादीन् चतुर्दश । हृत्तौ भ्रूमध्ये पद्मे द्विदश विन्यसेत्
प्रिये ! तन्मध्ये परविन्दुश्च स्मृतिस्थितिलयात्मकम् । एवं
समाहितमना ध्यायेच्चारासोऽयमान्तरः” इति तन्त्रसारः ।

अन्तर्दृष्ट पु० स्त्री अन्तर्गर्भाशये दृष्टः । गर्भाशये दृष्टे
बालकादौ “भवत्युक्तासपूतिश्च शूलं चान्तर्दृष्टे शिशौ”
इति सुश्रुतम् ।

अन्तर्दृष्टि लि० अन्तरे भवः दिगा० य । मध्यभवे ।

अन्तर्द्वारग पु० अन्तरन्तःकरणेन मनसा कल्पितोपचारैर्यागः
पूजा होमश्च । तन्त्रोक्ते मानसोपचारैः पूजने, होमभेदे च ।
“अर्धयन् विषयैः पुष्पैस्तत्तत्तत्तत् तन्मयो भवेत् । न्यासे-
स्तन्मयतावृद्धिः सोऽहंभावेन पूजयेत्” । तन्मयेति तदेकत्व-
ज्ञानं सोऽहमिति, “मन्त्राक्षराणि तच्छक्तौ प्रोतानि परिभाव-
येत् । तामेव परमव्योम्नि परमानन्ददृष्टिः । दर्शयत्यात्मज्ञानं
पूजा होमादिभिर्विनेति” । विषयपुष्पाणि यथा । अमा-
यामनहङ्कारमरामगदं तथा । अमोहकमदम्भश्च अ-
निन्दाऽलोभकौ तथा । अमातृसर्वमलोभश्च दशपुष्पं
विदुर्बुधाः । अहिंसा परमं पुष्पं पुष्पमिन्द्रियनिग्रहः ।
दया पुष्पं क्षमा पुष्पं ज्ञानं पुष्पञ्च पञ्चमम् । इत्यष्टसप्तभिः
१५ पुष्पैः पूजयेत् परदेवताम्” । अथ होमः । “आत्मा-
नमपरिच्छिन्नं विभाव्यात्मानमन्तरा परमात्मज्ञानमेकस्व-
रूपं संविभाव्य च । चतुरस्रं तु चित्कुण्डमानन्दमेखला-
युतम् । अर्द्धमात्राकृतियौनिस्तया चैव विभूषितम् । नाभौ
ध्यात्वा तन्मयस्यज्ञानाग्नौ जुहुयात् यथा । मूलान्ते नाभि-
चैतन्यरूपान्नौ हविषा जुचा । ज्ञानप्रदीपिते नित्यमक्षय्य-
जुहोम्यहम्” । (साहो इति प्रथमाहुतिः, मूलान्ते धर्मा-
धर्महविर्दीप्ते आत्मान्नौ मनसा जुचा । सुषुप्तावर्तना
नित्यमक्षय्यजुहोम्यहम्” । (साहो इति द्वितीयाहुतिः,
मूलान्ते) “प्रकाशकाशहस्ताभ्यां अवलम्बनः जुचा ।
धर्माधर्मकलास्ते हृत्पुष्पमग्नौ जुहोम्यहम्” । (साहो इति तृती-